

Rakkaat Dikonin ystävät!

Viime kuussa meillä oli vähän aika kirjoittamaan ja kertomaan siitä, mitä meille kuulluu. Mutta, joka päivä, pitämällä huolta lapsista, me kiitollisuudella muistamme teidän apu, rukokset ja hyvät sanat.

Nämä puolivuotta meille ja meidän lapsille olivat hyvin runsassisältöiset ja tässä lyhyessä kirjessä me ilolla kerromme teille siitä ajasta. Me olemme hyvin iloisia, että meillä tällainen mahdollisuus auttaa lapsia.

Heti sen jälkeen kun meidän lasten Uuden Vuoden juhla on

päätynyt, meillä alkoi

arkipäiväinen työelämä.

Yhdessä kaikkien lapsien

kanssa olemme keräneet lahjoja niille lapsille, jotka

eriläisten syiden vuoksi eivät pystyneet tulla meidän

juhlalle ja olemme toimittaneet itse nämä lahjat

heille. Oli hyvin koskettava asia nähdä, miten

meidän lapset

kieltäytyvät jostakin omasta toisten hyväksi.

Helmikuumme alkoi siitä, että meidän entinen

Dikonin lapsi Aleksei kutsui meitä omaan

sotilasvalan päivälle. Sen lisäksi hän palvelee

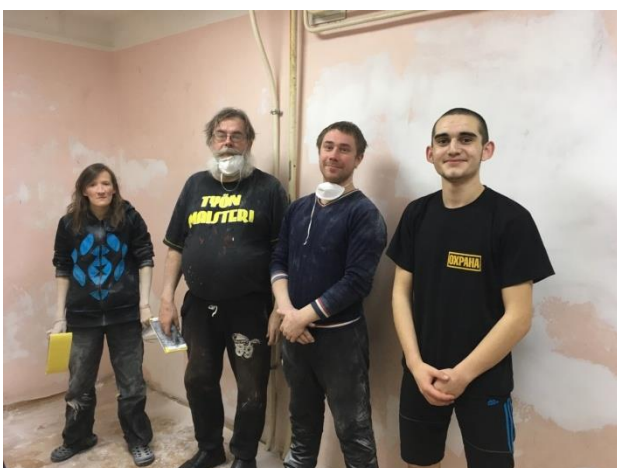
armeassa hyvin arvollisesti ja rehellisesti, hänelle

siinä juhlapäivänä oli osoitettu kunnia pitää

tervehdyspuheen sotilaiden puolesta kenraalin

kanssa- Aleksei aloitti siitä, että hän kiittää Dikonia

siitä, että häntä on kasvatettu arvollisena ihmisenä.

Maaliskuussa me aloitimme pitkään odotettu asia - me aloitimme korjata muut Dikonin tilat. Ja jotkut tilat, rahjoen säästämiseksi, me haluaisimme korjata omin voimiin. Tieteenkin siihen meillä meni huomattavasti enemmän voimia ja aikaa. Mutta me olemme hyvin kiitollisia jokaiselle joka on vastanuut meidän kutsuun ja tuli auttamaan meitä Dikonissa. Se oli oikein hyvää aikaa, jolloin me olemme

voineet itsekkin tehdä työtä näissä tiloissa ja joskus olemme antaneet myöskin lapsillekin jotakin malata, siivota. Yhteinen työ lapsille on hyvin tärkeitä.

Myöskin maaliskuussa me pidimme äitien juhla. Joka vuosi lapset erityisesti

vakavasti valmistautuvat siihen juhlaan. Koska siinä on mahdollisuus ei vain

esintyä, mutta myöskin tehdä äideille jotakin makeata. Tieteenkin itse äideille se

oli hyvin hauska. Ja me joka kerta toivomme, että sen kautta äiditkin alkavat miettimään siitä, mihinpäin he menevät elämässään. Mutta joka tapauksessa se vahvistaa perheitä.

Huhtikuussa, sen jälkeen kun me lopetimme korjata yhden tilan, olemme tehneet uskomattoman asia. Tällaista vielä ei ole ollut Leningradin aluella, eikä Pietarissa.

Avasimme ilmainen kauppa ihmisille, jotka tarvitsevat apua. Me olemme luokitelleet ja laittaneet kaikki vaatteet kokon ja ikän mukaan. Ja nyt, jos joku ihminen tulee hakemaan apua ja hänelle pitää valita itselle vaatteet, hän voi sen tehdä nyt paljon helpompi. Tieteenkin me huolellisesti valitsemme ihmisiä, joille annamme apua, tarkistamalla heitä mahdollisuuksiemme mukaan. Meille

hyvin tärkeä se maine, että me autamme vain niille, jotka todella tarvitsevat apua, eikä vaan säästää elämässä. Ja me jatkamme auttamaan ihmisiä eri piireissä, viemällä heille vaatteet ja ruokatavarat.

Toukokuussa me loppullisesti päätyneet remonttia niissä tiloissa, joissa olemme suunnitelleet ja pystyneet avamaan hätätapauksien majoitushuone. Pysyvästi siellä ei majoitetaan ketää, se on suunniteltu hätätapauksia varten, jolloin ihmisille ei ole muuta paikkaa, mihin hän menisi.

Kesäkuussa me pidimme leirin.

Vielä kerran kiitämme kaikkia avusta meidän yhteisessä asiassa!

Kunnoituksella,
Dikonin johtaja
Viktoria Schutova